

Uluslararası Kazma Bırak Kampanyası

Türkiye Ayağı Tanıtım Metni

Kampanyanın Başından Bu Yana Alınan Yol

Türkiye'nin 21 Ağustos 2020'de Karadeniz'de fosil gazı bulduğunu açıklamasının ve hemen ardından Doğu Akdeniz'de fosil yakıt arama faaliyetleri nedeniyle yaşanan askeri ve siyasi gerilimin ardından, ekolojik çöküşe ve iklim krizine karşı politik mücadele yürüten örgütlerin inisiyatifiyle bir imza metni kaleme alınarak hem Türkiye'deki hem de Türkiye dışındaki ekoloji örgütlerine fosil yakıtların yeraltında bırakılması talebini yükseltecek *Kazma Bırak* adıyla ortak bir kampanya yürütme çağrısı yapıldı. Kampanya, 6. *Küresel İklim Grevi*'nin düzenlendiği gün olan 25 Eylül'de basına ve halklara duyuruldu ve imza metni "kazmabirak.org" sitesinde yayınlanarak bireysel imzacıların katılımına da açıldı.

İlk imza metninin vurguları enerjinin kamusal kontrolü ve demokratikleştirilmesi, fosil yakıtların kullanımının ve yeraltından çıkarılmasının durdurulması ve böylelikle fosil yakıt projelerinin ekosistemlerde yarattığı tahribatın sona erdirilmesi ve iklim krizine karşı somut bir adım atılmasına yönelik olduğu kadar özellikle Doğu Akdeniz'de ülkeler arası paylaşım savaşına yol açabilecek siyasi adımlara karşı halkların barışını ve iklim adaletini savunmaya yönelikti.

Kampanyaya ilk büyük destek Yunanistan ve Kıbrıs'ın iki tarafından örgütlerden geldi ve farklı ekolojik ihtilaflarla ilgili mücadele yürüten 30 örgüt kampanyanın başında imzacı oldu. Irak, Suriye, Portekiz, Almanya ve Fransa'dan örgütlerin de imzaladığı metin, 24'ü Türkiye'den, 44'ü Türkiye dışından olmak üzere 68 örgütün ve 200 kadar bireyin imzasıyla geniş bir ağda ilgi gördü. Kampanya metni Türkçe'nin dışında Kürtçe, İngilizce, Arapça, Farsça, Yunanca, Almanca ve Fransızca'ya da çevrildi.

Bu ilk adımla birlikte başlayan kampanyanın Türkiye koordinasyonunu oluşturan başlatıcı örgütler, düzenli koordinasyon toplantıları yaparak kampanya kapsamındaki faaliyetlerle ilgili planlamalar yaptılar. Hem kampanyaya katılan örgütlerin kendi içinde kampanyanın yaygınlaşması adına iç toplantılarla hem de alternatif medya kanallarında birkaç kez program ve çevrimiçi panellere katılarak kampanya duyurulmaya çalışıldı. *Beyond-Gas* Platformunun çevrimiçi konferansına katılım sağlanarak kampanya bu ağa duyuruldu. Ağın geniş mail grubuna dahil olunarak diğer fosil yakıt karşıtı kampanyalarla etkileşim sağlandı. Salgın nedeniyle fiziki olarak bir araya gelinen eylemlere girişilemese de kampanya internet sitesinde düzenli makale ve ilgili haberlerin yayınlanması, *sıkça sorulan sorular* ile bilgilendirme yapılması ve sosyal medyada *#KazmaBırak* etiketiyle paylaşımlar yapılması yoluyla kampanya güncel tutulmaya çalışıldı. Türkiye koordinasyonu kampanyanın başından itibaren tüm imzacı örgütlere ve bireylere düzenli olarak iki haftada bir güncelleme bültenini mail yoluyla ilettiler, alınan kararları ve güncel gelişmeleri duyurdu.

8 Kasım'da ise kampanyanın ilk uluslararası toplantısı düzenlenerek bir uluslararası koordinasyon oluşturulması yolunda adım atılmış oldu. Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs'tan 60'a yakın katılımı yapılan bu ilk toplantıda kampanyanın tarihsel anlamı ve yarattığı heyecan ile bölge halklarının birlikte mücadeleye duyduğu ihtiyaç öne çıktı. Her ülkede ulusal koordinasyonların oluşturulması, eş zamanlı ortak eylemlerin planlanması, kampanya adı dahil olmak üzere kampanyanın ana vurgusunun savaş ve madencilik karşıtlığı yönünde olması kararları alındı. Kasım'dan sonraki süreçte ise Türkiye ulusal koordinasyonu yeni katılımlarla genişledi. Kampanyanın kendi adıyla sosyal medya hesapları açıldı ve yeni yılda kampanyanın genişletilmesi ve duyurulması için çevrimiçi panel ve söyleşilerin devam etmesine karar verildi. 28 Aralık'taki ikinci uluslararası toplantıda ise 26 Ocak Kardak krizinin yıldönümünde eş zamanlı bir basın açıklaması yapılması kararı alındı. Ve yine, Yunanistan koordinasyonu kampanyanın "*Mezarımızı Kazıyorlar*" adıyla devam etmesi kararlarını belirtti.

İlerleyen aylarda ise geniş çağrılı bir çevrimiçi bir sempozyum düzenlenmesi gerektiğinde hemfikir olundu.

Kampanyanın Arkaplanı: Bir Kez Daha Ekolojik Çöküş ve İklim Krizi

Bilindiği gibi, 19. yüzyılın ortalarındaki sanayi devriminden bu yana, sera gazı salımları, - özellikle 1970'lerden beri katlanarak - istikrarlı bir şekilde artıyor. Bu gazların neden olduğu sera etkisi dünya atmosferinde yıllık yüzey sıcaklığı ortalamasının 1850'lere kıyasla bugün için yaklaşık 1,2 °C daha yüksek olmasına neden oldu. Son bilimsel raporlar bu "ısıtma"nın 2027-42 arasında 2 °C'yi aşabileceğini gösteriyor. İçinde bulunduğumuz iklim krizi, bu ısıtmanın yarattığı iklimsel dengesizlikten kaynaklanan iklim felaketleridir.

İklim bilimcilerine göre, ısıtmayı 1,5 °C'de sınırlamak için sera gazı salımlarının 2010'daki düzeylerine kıyasla 2030 yılına kadar en az yarı yarıya ve 2050 yılına kadar ise sıfıra düşürülmesi gerekiyor. 1,5 °C eşiği, bu eşik aşıldıktan sonra iklim felaketlerinin çapının ve etkilerinin öngörülemediği bir eşik olarak belirlense de yıkıcı etkiler bugünden yaşanıyor, milyonlarca insan iklim mültecisi haline gelirken milyonlarcası temel yaşamsal ihtiyaçlarını karşılamakta zorlanıyor. 1,5 °C hedefi için alınacak diğer sera gazı azaltım tedbirlerinin yanı sıra, yenilerini çıkarmak şöyle dursun bilinen fosil yakıtlarının en az %84'ünü yeraltında tutulması gerekiyor.

Koronavirüs salgını ile yaşanan ekonomik durgunluk ve yenilenebilir enerjilerin payının artmasıyla AB ve ABD'de sera gazı salımları 2020'de yaklaşık % 9 azaldı. Ancak, devletler ekonomik daralmayı önlemek için "üretim çarklarını" hızla salgın öncesine döndürmenin gayretine giriştiler.

Bugünkü gidişat, dünya çapında yıllık 40 milyar tondan fazla sera gazı salımı ile 3,3-3,5 °C bir ısıtma yolunda. Bu nedenle, bugünkü her iklim eylemi, 1,5 °C hedefi için yetersiz bir çaba olarak değil, bu gidişatı değiştirmeye yönelik bir adım olarak değerlendirilmeli.

Yeni felaket seviyeleriyle karşı karşıya olsak da, bugün sarf edilecek her çaba gelecekte hayat kurtaracaktır. Yani, karalar bağlamaya, felaketçiliğe ya da paniğe gerek yok. Gereken örgütlenme ve bilinçli eylemlerdir. Ama elbette, günün sonunda nihai soru kapitalizmden kurtulup kurtulamayacağımız.

İklim krizinin etkileri eşitsiz bir şekilde hissediliyor. İşçi sınıfı ve ezilenler, her bölgede, her ülkede en çok etkilenenleri oluşturuyor. Kapitalizmin eşitsiz ve bileşik gelişme yasası aynı zamanda eşitsiz ekolojik değişim ve tahribat için de geçerli. Dolayısıyla, ekolojik kriz açısından fosil yakıt projelerinin ekonomi politiğini incelerken, sömürgecilik ve emperyalizmle ilişkisini de 2 vurduğu ülkelerin en yoksul ülkeler olmasının yanı sıra, fosil yakıt madenciliğinin kendisi de arkasında büyük bir ekolojik yıkım bırakmakta. Son 30 yıldır adım adım gelişen ve son birkaç yıldır güç kazanan iklim hareketi, fosil yakıt endüstrisine ve emperyalist devletlere karşı mücadelede krizin kapitalist düzenle bağını ve sınıfsal içeriğini vurgulamak için “iklim adaleti” kavramını kullanıyor. Kazma Bırak kampanyasının temel ilkelerinden biri de bu açıdan “iklim adaleti” olmalı.

Hem Karadeniz’de hem de Doğu Akdeniz’de gündemde olan fosil yakıt olan “doğal gaz” devletlerin ekonomik planlamalarında kömür ve petrolden yenilenebilir enerjiye geçişte daha az sera gazı saldığı iddia edilen bir ara yakıt türü olarak görülmekte. Oysa, fosil gazı, neredeyse tamamen metandan oluşur. Metan da karbondioksitten 86 kat daha yüksek küresel ısınma potansiyeline sahip bir gaz. Çoğu fosil gaz projesinde, gazın çıkarılmasından son kullanım noktasına kadar olan sızıntılar eksik rapor edilirken dünyadaki metan salımlarındaki artışın büyük çoğunluğu fosil gazın kullanımının artmasından kaynaklanmaktadır (diğer kaynaklar arazi kullanımındaki değişiklik ve endüstriyel tarım ve hayvancılık). Yani, fosil gazı bir geçiş yakıtı olmaktan uzaktır.

2015 Paris İklim Anlaşmasını imzalamış “gelişmiş” ülkelerde enerji konusundaki tartışma yenilenebilir enerjinin payının artışının yanında, aynı zamanda fosil yakıtlarda da kömür ve petrolden fosil gazına bir geçiş yönünde. 2050’lerdeki “net sıfır” karbon salımı hedeflerinde dahi fosil gazının belli oranda kullanılması öngörülüyor. Türkiye, Yunanistan ya da Kıbrıs gibi ülkeler açısından ise tartışma kömürden gaza geçiş etrafında dönmüyor. Türkiye’de örneğin hem yenilenebilir enerji yatırımları her yıl rekor kırarak büyürken kömürlü termik santraller de, Türkiye’nin fosil gaz ithalatı da artmakta. Yani “gelişmekte olan” ekonomiler için konu henüz bir geçiş değil, büyümenin hangi yakıtlarla gerçekleştiği ile ilgili.

Türkiye’nin Fosil Gazı Çıkarma İddiası ve Güncel Durumu

29 Mayıs 2020 tarihinde İstanbul’dan Karadeniz’e açılan Fatih sondaj gemisi 20 Temmuz’da Zonguldak açıklarında açılan Tuna-1 isimli kuyuda rekor bir hızla fosil gazı buldu. 21 Ağustos’ta Erdoğan’ın duyurusuyla “müjdelenen” yeni rezervin miktarı 17 Ekim’deki güncellemeyle 405 milyar metreküp olarak açıklandı. Bu miktarın Türkiye için önemli olduğu doğru olmakla birlikte Türkiye’yi yakıt ihracatçısı bir ülke yapmaktan oldukça uzak.

Türkiye mevcut yaklaşık 3 milyar metreküplük fosil gaz rezervinden yılda 405 milyon metreküp gaz çıkarıyor, ancak bu üretim tüketiminin % 1'ini bile karşılamıyor. Nüfusun % 80'inden fazlasına ve tüm illere, ısınmanın çoğu fosil gaz ile sağlanıyor. Yine, 2018 yılında elektriğin % 31'i fosil gazla üretildi ancak bu pay 2019'da % 18,9'a düştü ve bu azalan payın yerini hidroelektrik aldı. Yıllık fosil gaz tüketimi son yıllarda ortalama yaklaşık 45 milyar metreküp ve bu da Türkiye'nin toplam enerji talebinin yaklaşık % 30'unu oluşturmakta. Ancak çoğu Rusya, Azerbaycan ve İran'dan olmak üzere 70 milyar metreküp tutarında satın alma sözleşmeleri bulunmakta. Kullanılmayan fosil gaz her yıl ekstra 2 milyar dolara mal oluyor. Karadeniz'de bulunan rezervin yakında sona erecek sözleşmelerin yenilenmesi sırasında BOTAŞ'ın elini güçlendirmesi beklense de, gazın kullanıma sunulmasının en az 7-8 yıl süreceği göz önünde bulundurulmalı.

Türkiye, enerji kaynakları açısından ithalata bağımlı bir ülke. Birincil enerji ihtiyacının % 88'i fosil yakıtlardan elde edilirken bunun % 75'e yakını ithal ediliyor. 2019'da enerji ithalatına 41 milyar dolar harcanırken sadece fosil gaz ithalatı için yaklaşık 12 milyar dolar ödenmiş. 2019 yılında dünyada en çok sera gazı salan 15. ülke olan Türkiye'nin bu yılda toplam ithalat maliyetlerinin % 20'den fazlası fosil yakıt ithalatından kaynaklandı. Buna rağmen yaklaşık 83 milyon nüfusu göz önüne alındığında, küresel ortalamanın biraz üzerinde olan yıllık kişi başına yaklaşık 6 ton sera gazı salımı bulunmaktadır.

Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO), 2004 yılından bu yana bazı büyük petrol şirketleriyle birlikte Karadeniz'de fosil yakıt arıyor. Bu süreçte 2005'ten 2011'e kadar Karadeniz'de deniz tabanında ekolojik tahribata neden olan 5 tane derin kuyu açıldı. İlk kuyu Hopa açıklarında açıldı. 2005 ve 2006 yıllarında TPAO, BP ile "*production sharing agreement*" (ürün paylaşım anlaşması) denilen bir anlaşma imzalayarak ortak sondaj çalışması yaptı, ancak bu aramalardan sonuç alınamadı. Daha sonra Petrobas-ExxonMobil 2010'da Sinop açıklarında arama yaptı. Chevron, Yassıhöyük'ü deldi. Ardından ExxonMobil Kastamonu açıklarını deldi. TPAO, Sürmene-1 kuyusunu açtı. Tüm bu yıkıcı faaliyetler sonucunda üretime geçebilecek bir fosil yakıt rezervi bulunamadı. Açılan her bir kuyunun yaklaşık 200 milyon dolar maliyeti olması nedeniyle bulunan fosil yakıtlar çıkarma maliyetini karşılamıyordu. Türkiye'nin Tuna-1 sahasının 100 km kuzeyinde Romanya'nın münhasır ekonomik bölgesinde bulunan ve 200 milyar metreküp rezervin olduğu söylenen "*Neptun Deep*" doğal gaz sahasının işletilmesi projesinden ExxonMobil şirketi bu nedenle çekildi. TPAO, bulunan fosil gazın üretimini de arama ve sondaj faaliyetlerinde olduğu gibi kendi imkânları ile yapmayı planlamakta. Ancak ileride daha fazla rezervin bulunması halinde yabancı petrol ve doğal gaz şirketleriyle bir konsorsiyum kurması düşünülüyor. Böylelikle kamu kaynaklarının iklim krizi ile mücadele yerine fosil yakıt projelerine ayrılmasına devam edileceği de açıklanmış oldu.

Karadeniz gazının Filyos'ta kurulacak liman altyapısıyla şebekeye bağlanacağını açıklayan Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı, Zonguldak ve Batı Karadeniz'in yeni endüstri bölgesi olacağını ve bölgeye geniş bir ulaşım ve lojistik ağı kurulacağını belirtti. Yani fosil yakıtların ekolojik yıkıcılığı, çıkarılmasındaki ekolojik tahribat ve

kullanımıyla neden olduğu sera gazları yanında, bütün bir altyapı inşası ve sanayi yatırımıyla birlikte çok daha kapsamlıdır.

Karadeniz, tüm kıyı ülkelerin atıklarını boşalttığı ve aşırı avlanma nedeniyle zaten ölmekte olan bir ekosistem. Ve tüm bu büyük projelerle daha fazla yıkıma dayanamaz. Ancak Karadeniz lkelerindeki toplumsal hareketler arasındaki ilişkiler, ekolojik hareket de dahil olmak üzere yeterince güçlü olmadığından Kazma Bırak kampanyası henüz Romanya, Bulgaristan, Ukrayna veya Rusya'daki ekoloji hareketlerine ulaşmış durumda değil.

Akdeniz'de ise durum farklı. Ege ve Akdeniz'de ülkeler arasında uzun süredir süren gerginliğe son dönemde fosil yakıt arama sahalarının paylaşımı da eklenmiş ve bölge halklarının birlikte mücadelesi için yeni bir zemin daha oluşmuştur. İsrail, Mısır ve Kıbrıs son yıllarda deniz tabanında fosil yakıtlar buldular ve bulan gazı Yunanistan ve AB ile imzalanan anlaşmalarla EastMed adı verilen boru hattı projesiyle İsrail ve AB'ye taşıma planlarını geliştirdiler. AB'nin bütçesinden büyük fonlar ayırdığı ortak çıkar projeleri arasında yer alan bu proje bitirildiğinde dünyadaki en uzun denizaltı boru hattı projesi olacak. Yunanistan ve Kıbrıs'taki ekoloji örgütleri ve Avrupa iklim hareketinin başından bu yana durdurulması için mücadele yürüttüğü bu proje, Türkiye'nin kendi ekonomik bölgesi ilan ettiği sulardan geçmekte olduğundan ülkeler arasında yeni bir ihtilafa yol açtı. Kazma Bırak kampanyası ile hem bu projeye hem de Türkiye dahil tüm ülkelerin fosil yakıt faaliyetlerine karşı ortak bir mücadelenin geliştirilmesi için bir adım atılmış oluyor.

Türkiye, Kıbrıs Cumhuriyeti tarafından ruhsatlandırılan deniz alanlarıyla örtüşen alanlar da dahil olmak üzere 2011 yılında KKTC'den ilk kez arama ruhsatları aldı. 2015'te ise askeri bir bildirim olan ilk NAVTEX gerginliği Kıbrıs'ın ekonomik münhasır bölgelerini içeren kısımda yaşandı. Ekim 2018 ve Temmuz 2020 arasındaki dönemde Türkiye Doğu Akdeniz'de Yavuz ve Fatih sondaj gemileri ile toplamda 8 derin deniz sondajı gerçekleştirdi. İlan edilen NAVTEX'lerle doğrudan askeri çatışma tehlikesi dönem dönem gündeme gelmeye devam ediyor. Son dönemde ise 20 Kasım'da toplamda 6 adanın olduğu bölgeyi de kapsayan üst üste 3 NAVTEX yayınlayan Türkiye, Aralık'taki AB zirvesi öncesi sondaj gemilerini Antalya körfezine çekti ve faaliyetlerini körfez etrafıyla sınırlandırarak hem iç siyasette dış gçlere karşı geri adım atmama imajını vermeye devam etti hem de AB'den gelecek yaptırımların dozunu düşürmeyi hedefledi. Dolayısıyla, tüm bu yeni fosil gazı keşfi ve arama çalışmaları hiçbir şekilde enerji ihtiyacı veya enerji geçişiyle ilgili değil, aksine rejimin yayılmacı siyasi gündemi ve ideolojik yanı ağır basan "büyük g" söylemi aracılığıyla tabanının sağlamlaştırılmasıyla ilgili. Elbette her yeni bulunan rezervin bir ulusal servet olarak sunulmasının önüne geçmek gibi bir zorluk da kampanyanın aşması gereken zorluklar arasında bulunuyor.

Dünya Yaban Hayatı Fonu'na (WWF) göre, Akdeniz'de yaşayan canlıların %28'i (yaklaşık 350 deniz türü) endemik türlerdir. İklım krizi, ani hava olayları, sıcaklık şokları, kuraklık, sıklաřan orman yangınları ve bu biyolojik çeşitlilik kaybıyla Akdeniz havzasını etkiliyor. Tarımda verimlilik kaybına neden oluyor. Deniz tabanından fosil yakıt çıkarmak, biyolojik çeşitliliğe doğrudan zarar veriyor. Deniz tabanı madenciliği

ve deniz yüzeyinde kurulan platformların neden olduğu gürültü kirliliğinin balina ve yunusların karaya vurmasına, deniz canlılarının işitme kaybına ve göç etmesine neden olduğu biliniyor. Dahası, bir deprem bölgesi olan Doğu Akdeniz’de arama faaliyetlerinden kaynaklanan petrol sızıntısı riski, 2010’daki BP’nin deniz tabanında fosil yakıt madenciliği yaptığı Meksika Körfezi’ndeki ekolojik felaketi ve 2020’de Sibirya veya Mauritius’taki son petrol sızıntısı felaketlerini hatırlatıyor.

Enternasyonal Mücadelenin Önemi

Ekosistemler ülke sınırlarını, münhasır ekonomik bölgeleri, kıta sahanlıklarını ya da karasularını tanımaz. Akdeniz ekosistemi de bu açıdan bir bütün olarak düşünülmeli. Bir yanda tüm iç çelişkilerine rağmen emperyalist bir blok olan Avrupa Birliği, diğer yanda kaos ve savaşların eksik olmadığı, etnik, dinsel, mezhepsel, cinsiyete dayalı şiddet ve çatışmaların bitmediği bir bölge var. Burada iktidarların çıkarlarına yedek güç olmamak için bölge halklarının ortak mücadelelerde yer alması ve, ekoloji mücadelesinin sunduğu imkanlarla ortak cephele inşâ edilmesi, hem bu tür projelerin durdurulması hem de ekolojik krizin bölgesel etkilerinin azaltılması ve geri döndürülmesi sadece ekolojistler için değil, ekosistemler için de çok kritik bir aşama. Özellikle Orta Doğu ve Kuzey Afrika halkları yıllardır emperyalist sömürü ve savaşlardan yoruldu. Anti-sömürgeci ve anti-kapitalist bir mücadele halkların nefes alması için gereken barışı geliştirilmenin tek yolu. Akdeniz’i çevreleyen tüm ülkelerin yaşayacağı ekolojik yıkım ve afetler ve ekonomik zorluklar, savaşlar ve iklim krizi nedeniyle göç etmek zorunda kalan milyonların hayatta kalma mücadelesi, isyan koşullarını her daim güncel tutmakta. Kazma Bırak gibi kampanyaları da bölgedeki ekolojistler bu isyan damarını besleyecek ve yönlendirecek şekilde konumlandırmalıdır.

Hiçbir ülke otomatik olarak “ben çekildim, arama çalışması yapmıyorum ve siz de yapmayın” demeyecek. Bunu başaracak olan, bölge halklarının dayanışması ve mücadelesi olacak. İspanya, Fransa ve Portekiz’de son yıllarda onlarca sondaj ve arama faaliyetinin iptali, on binlerce kişinin uzun mücadelesi ile sağlandı. Başta Yunanistan, Kıbrıs ve Türkiye’den örgütler olmak üzere Doğu Akdeniz’deki fosil yakıt faaliyetlerine ve geliştirilebildiği ölçüde Karadeniz’deki enternasyonal bağlarla buradaki devlet ve şirketlerin faaliyetlerine karşı ortak eylemlilikler sergilemek yalnızca bölge halklarının barış mücadelesini değil, iklim krizi bağlamında insanlığın geleceği açısından da çok kritik bir yerde durmaktadır. Bu nedenle Kazma Bırak kampanyası belki de en önemli misyonunu bu enternasyonal köprüleri inşâ etmedeki başarısında sağlayacaktır.

Kampanyayı Nasıl Büyütebiliriz, Neler Yapabiliriz?

Tüm bu açıklamalardan sonra kampanyayı yaymak ve ete kemiğe büründürmek için daha fazla neler yapılabilir sorusu gelecektir.

Bizler, beraber yeni etkinlikler planlayana kadar, şunları yapabileceğimizi düşünüyoruz: :

Koordinasyonların çalışmalarını somutlaması için alt çalışma grupları kurması ve işletmesi, sosyal medyanın daha aktif kullanılması, bireysel imzacı sayısını artırmak için çeşitli iletişim kanallarında kampanyanın tekrar paylaşılması, kampanya internet sitesinin daha aktif kullanılması, konunun farklı boyutlarını işleyen düzenli çevrimiçi paneller düzenlenmesi, alternatif medya kanallarında yine programlara çıkarak iklim kriziyle ilgili güncel gelişmelerin kampanyayla bağı içinde anlatılması, ülkelerde ilgili bakanlıklara verilmek üzere bir toplu dilekçe eylemi düzenlenmesi, uluslararası koordinasyonu güçlendirmek için ortak eylem günleri belirlenmesi ve eylem günlerinde ilgili bakanlık ve kamu kuruluşlarının önünde basın açıklamaları düzenlenmesi, karşılıklı dillere yazı-makalelerin çevrilmesi ve ülkelerdeki durumun daha iyi anlaşılması, geniş çaplı sempozyumla başta Glasgow Anlaşması'nı imzalayan iklim örgütleri olmak üzere dünyada büyüyen iklim hareketi ile daha yakın bir ilişki kurulması, basılı bir kampanya kitapçığı/broşürü hazırlanarak ilgili sendika, STK, vb. yapılara ve Türkiye'deki genç iklim eylemcilerine dağıtılması, uluslararası ekoloji hareketinin katılacağı iklim adaleti temalı etkinlik ve tartışmalar düzenlenmesi, bir kitapçığın/broşürün salgın koşulları elverdiği ölçüde sokakta halka dağıtılması, üniversitelerin ilgili öğrenci topluluklarıyla temasa geçerek ortak eylemler düzenlenmesi...

Tüm bunlar ve daha fazlasını başarabilmek için daha fazla gönüllü örgütlü gücü oluşturmak ise, kampanya imzacısı olmuş / olacak her örgüt ve bireyin önünde en öncelikli görev olarak duruyor.